

REFLEKSIJA NA RAD „SUPERVIZIJA SUPERVIZIJE“ (2)

Nick Tanna

Grupni analitičar, IGA, London

Mirjana piše o osvještavanju nesvjesnih procesa u sklopu svojeg supervizijskog treninga, posebno svojeg sudjelovanja u medijan-grupi i na superviziji supervizije. Primjećuje suprotstavljene verzije percepcija sebe od strane njezinih supervizanata u grupi koju je vodila tijekom supervizorskog treninga što joj je ukazalo na postojanje idealiziranih i progoniteljskih slika koje su se odražavale na nju. Primjećuje također da su nesvjesni procesi očiti u paralelnim procesima (posebno u načinu na koji se interakcija između pacijenta i terapeuta zrcali u supervizijskom odnosu, koji je i sam zrcaljen u kontekstu supervizije supervizije). Iako to ne spominje izričito, i emocije mogu biti zrcaljene, pogotovo ljubav i divljenje, mržnja i proganjanje, ljubomora, zavist i kompetitivnost. Prema autorici, svjesnost o nesvjesnim procesima (uključujući paralelne procese) zahtijeva istančan osjećaj samosvijesti. Također dodaje da nesvjesno ima strukturu, logiku i jezik te da su oni vjerojatno povezani s pojmom psihoseksualnih stadija (osobito prededipovske i edipovske dinamike) i s idejama o progoniteljskoj

i depresivnoj tjeskobi. Iznosi vinjetu o grupi u kojoj je bila supervizor tijekom supervizorskog treninga koji, čini se, sugerira ciklički proces idealizacije i proganjanja. Zatim postavlja pitanje opservacije i identifikacije paralelnih procesa te načina na koji nerazriješeni transferi na dio supervizanata i supervizora mogu kočiti imenovanje i lociranje tih procesa. Sposobnost da se točno identificira i nosi s paralelnim procesima barem privremeno pripisuje supervizorima, koji osiguravaju tri ključna uvjeta – jednakost, sigurnost i izazov. Autorica kaže: „S gledišta superviziranih jednakost podrazumijeva da supervizori imaju hrabrosti da se suoče sa svojim nedostacima i svjesni su činjenice da njihova praksa nije savršena te da pokazuju superiornost u znanju, no ne i u držanju. Sigurnost znači osiguranu povjerljivost i potpunu slobodu da se kaže sve. Izazov je prilika da se dosegnu svijest i uvid.“ Kasnije spominje i ideju supervizije koja najbolje funkcionira „kad je učtiva, kolaborativna i pragmatična“. Ta tri uvjeta osnova su na kojoj se identificiraju paralelni procesi, kao što se na mirnom

jezercu uočava prava priroda valova. U nastavku navodi što sve uključuje supervizorski trening, naglašavajući da je riječ i o učenju teorija i tehnika i o identificiranju nesvjesnih procesa i upravljanju njima. Posebno ističe sklonost superviziranih da se tijekom supervizije osjećaju krivima i posramljenima zbog načina na koji rade. Trening za supervizora drugačiji je od rada terapeuta te zahtijeva svjesnost o pitanjima supervizijskog ugovora, granica,

razvoja supervizanata, o kliničkim pitanjima (uključujući, pretpostavljam, i dobrobit pacijenta), procjeni (i pacijenata i supervizanata), organizacijskim i etičkim problema (razumijevanje nesvjesnih procesa, uključujući potrebu da se procesira kontratransfer). Na kraju govori o iskustvu supervizije vlastite supervizijske grupe te o različitim dinamikama koje ona podrazumijeva, uključujući procjenu edukacije i kvalifikacije koju ona daje.